Daria Zawiałow, Principolo

usuwam się
powoli z ciała
zbieram wszytko z siebie
zdejmuję twarz
rozbieram oczy
demontuję ręce

ostrożnie tak
wyciągam wszystkie formy myśli
nie uszkodzę ich

choć nie da sie wymazać tego co było
czyszczę twardy dysk

każdym moim gestem
wypuszczam sie w powietrze
obracam swoje serce
tak by zmienić je na lepsze
każdym moim gestem
unoszę swoje ręce
szukam w sobie prawdy
ciągle szukam więcej

zaglądam tam
gdzie jest najciemniej
tam gdzie czułe miejsce
ukrywa wstyd
i wszytkie moje dzikie lęki
te co mam przez ciebie

ostrożnie tak
przybieram całką inna postać
kalkuluję sie

choć nie da sie wymazać tego co było
zachowuje siebie

kiedy jesteś tylko siebie
kiedy cała kruszę sie i bledne
kiedy jeszcze czas
ukrywam resztki tchu
tak tu pusto będziesz miłą beze mnie

każdym moim gestem
wypuszczam sie w powietrze
obracam swoje serce
tak by zmienić je na lepsze
każdym moim gestem
unoszę swoje ręce
szukam w sobie prawdy
ciągle szukam więcej

każdym moim gestem
wyrzucam z sibie resztę
wszystkich tych jeżyków
które były nie najlpesze

każdym moim gestem
wypuszczam sie w powietrze
ciągle szukam prawdy
ciągle szukam więcej

każdym moim gestem
każdym moim gestem

każdym moim gestem
każdym moim gestem